

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/225/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415201595
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415201595.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátskej kancelárie ECKER- KÁN & partners, so sídlom Nám. M. Benku 9-C1, Bratislava, proti žalovanému I., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 70,70 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Z r u š u j e platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok zo dňa 21. 4. 2015, č.k. 10C 225/2015-12.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 eur a nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 59,56 eur a z iných trov konania vo výške 16,50 eur, a to všetko v mesačných splátkach po 20,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 25. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 25. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12. 3. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 70,70 eur a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný sa na výzvu revízora dňa 16. 9. 2014 na linke MHD č. 21 v Bratislave nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom, preto žalobcovi, ktorý vykonáva mestskú hromadnú dopravu (električkovú, autobusovú a trolejbusovú) podľa Prepravného poriadku mestskej hromadnej prepravy v Bratislave, v súlade s dopravnými licenciami, pravidlami prevádzkovania dopravy na dráhe a so zmluvou o výkone vo verejnom záujme v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave vznikol nárok, aby mu žalovaný zaplatil cestovné 0,70 eur a úhradu 70,- eur. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný dlžnú sumu vo výške spolu 70,70 eur mu doposiaľ neuhradil napriek písomnej upomienke - pokuse o zmier a výzve na zaplatenie v ktorej mu bola poskytnutá dodatočná lehota na úhradu pohľadávky žalobcu.

Vo veci bol dňa 21. 4. 2015 tunajším súdom vydaný platobný rozkaz, č.k. 10C 225/2015-12, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto ho súd v prvom výroku tohto rozsudku postupujúc podľa § 173 ods. 2 veta prvá a tretia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v plnom rozsahu zrušil.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalobca ani jeho právny zástupca nedostavili, hoci predvolanie naň mali doručené riadne a včas. O odročenie pojednávania nežiadali, preto v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súd na pojednávaní vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že dlžnú sumu by chcel splácať v splátkach, nakoľko je bez príjmu a jeho manželka poberá len rodičovský príspevok a tak nedokáže zaplatiť dlh žalobcovi v celosti, ale chcel by ho splácať v splátkach vo výške 20,- eur mesačne a to k 25. dňu v mesiaci. Vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní žalovaný uviedol, že je pravdou že v uvedený deň cestoval v Bratislave autobusom žalobcu bez cestovného lístka a vie, že mal za to zaplatiť žalobcovi 70,70 eur z ktorých doposiaľ nezaplatil mu nič. V súvislosti so žiadosťou o splátky poukázal na to, že má 3 maloleté deti, je bez práce, majetku a príjmu, keď príjmom domácnosti je len rodičovský príspevok a prídavky vo výške 273,- eur mesačne.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 16. 9. 2014, žalovanému adresovaného podania označeného ako pokus o zmier - výzva na zaplataenie zo dňa 27. 10. 2014 spolu s kópiou podacieho hárku, obsahom ďalších listín nachádzajúcich sa v spise a zistil tento skutkový stav:

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 16. 9. 2014 súd zistil, že žalovaný cestoval v tento deň o 6.38 hod. na autobusovej linke č. 21, č. voza 1830 v Bratislave, v úseku zastávok Patrónka - Mokrohájska bez platného cestovného lístka, čo sám žalovaný pred súdom potvrdil. Z tohto hlásenia bolo ďalej zistené, že žalovaný bol upovedomený o povinnosti zaplatiť za porušenie tarifno-prepravných podmienok žalobcu cestovné vo výške 0,70 eur a postih vo výške 70,- eur, pričom žalovaný požadovanú sumu za porušenie Tarify MHD a MPP na mieste nezaplatil, čo rovnako pred súdom potvrdil.

Žalobca tvrdil, že dlžnú sumu titulom cestovného vo výške 0,70 eur a postihu vo výške 70,- eur žalovaný nezaplatil dodnes a nereagoval ani na písomnú upomienku - Pokus o zmier - výzvu na zaplataenie zaslanú mu doporučené právny zástupcom žalobcu dňa 28. 10. 2014, v ktorej mu bola poskytnutá dodatočná lehota na uhradenie vzniknutej pohľadávky žalobcu.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 772 Občianskeho zákonníka podrobnejšiu úpravu osobnej a nákladnej prepravy určujú osobitné predpisy, najmä prepravné poriadky a tarify.

Podľa § 12 ods. 2 písm. b) zák. č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave účinného v čase použitia dopravného prostriedku žalobcu žalovaným, vodič, iný člen osádky autobusu a revízor sú oprávnení uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, povinnosť zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu, alebo preukázať svoju totožnosť a poskytnúť údaje potrebné na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady podľa § 14 ods. 2.

V zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu, alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom .

V zmysle ustanovenia § 14 ods. 2 citovaného zákona ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonnom zástupcovi.

Podľa § 16 ods. 4 a 5 citovaného zákona cestujúci je povinný

- a) mať platný cestovný lístok pri nastupovaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronického média,
- b) kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu,

c) označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením. Cestujúci je povinný mať cestovný lístok pri sebe po celý čas prepravy a bezprostredne pri vystúpení z autobusu a na výzvu sa ním preukázať osádke autobusu, revízorovi alebo osobe poverenej výkonom odborného dozoru.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že žalovaný dňa 16. 9. 2014, v čase o 6.38 hod. na linke č. 21 č. voza 1830, cestoval dopravným prostriedkom žalobcu - autobusom v Bratislave na úseku zastávok Patrónka a Mokrohájska bez platného cestovného lístka. Za toto porušenie tarifných a prepravných podmienok žalobcu, spočívajúce v cestovaní bez cestovného lístka vznikla žalovanému v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení povinnosť zaplatiť priamo na mieste okrem nezaplateného cestovného vo výške 0,70 eur aj prirážku k cestovnému vo výške 70,- eur. Súd žalovaného preto v zmysle citovanej zákonnej úpravy zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 eur, nakoľko žalobca svoj nárok riadne preukázal listinnými dôkazmi, a tak súd nemal pochybnosti o základe a výške ním uplatneného nároku, pričom ani žalovaný na pojednávaní nárok nerozporoval a sám potvrdil, že uvedenú sumu doposiaľ žalobcovi nezaplatil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatňovanie svojho práva a keďže podal návrh na rozhodnutie o trovách konania a tieto v žalobe vyčíslil, súd mu priznal náhradu trov konania. Žalobca trovy konania vyčíslil v žalobe tak, že tieto pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eur a trov jeho právneho zastúpenia vo výške 89,96 eur.

Trovy konania žalobcu považované súdom za účelné, dôvodné a preukázané pozostávajú z náhrady trov jeho právneho zastúpenia za poskytnuté právne služby advokátom vo výške spolu 59,56 eur a z iných trov konania vo výške 16,50 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu.

Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia; žaloba) z hodnoty predmetu sporu v sume 16,60 eur za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 a 2 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a) a c) Vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd priznal v rámci náhrady trov právneho zastúpenia žalobcu ako súčasť trov konania aj náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za 2 úkony právnej služby vo výške 16,43 eur (8,04 eur + 8,39 eur) podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Keďže advokát zastupujúci žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena za dva úkony právnej služby a náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné o daň z pridanej hodnoty vo výške 9,93 eur podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky. Po sčítaní tak trovy právneho zastúpenia žalobcu, ktoré je žalovaný povinný nahradiť predstavujú sumu 59,56 eur.

Trovy konania je v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu.

Súd nepriznal v rámci náhrady trov právneho zastúpenia žalobcu požadovanú odmenu a paušálnu náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za úkon - pokus o zmier - výzva na zaplatenie, ďalšia porada s klientom zo dňa 27. 10. 2014. Nakoľko sa jedná o drobný spor, uvedenú odmenu a náhrady v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. nemožno priznať, keďže sa jedná o neprimerané a neúčelné navyšovanie trov v pomere k výške pohľadávky. Právny zástupca žalobcu navyše ani nepreukázal oprávnenie zastupovať žalobcu v tom čase v tejto konkrétnej veci, keďže ním predložené plnomocenstvo je až zo dňa 25. 11. 2014 a výzva mala byť uskutočnená už dňa 27. 10. 2014. Súd tiež na rozdiel od vyúčtovania žalobcu za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia priznal režijný paušál len vo výške 8,04 eur, teda vo výške platnej pre rok 2014, keďže vychádzajúc z dátumu udelenia plnomocenstva žalobcom jeho právnomu zástupcovi (25. 11. 2014) nárok vznikol len na režijný paušál v tejto výške.

Súd, využívajúc právo vyplývajúce mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p., povolil žalovanému s prihliadnutím na jeho osobné, majetkové, rodinné pomery platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach

spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majú za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami vyjadrenými v § 1 O.s.p. pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane zročnosť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ i porovnanie, aký dopad by malo nevyhovenie žiadosti o splátky vo výroku o splatnosti na žalovaného vzhľadom na jeho možnosti a pomery v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto žiadosti na pomery žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).